



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-12-18324 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

בפני כב' הרשמת הבכירה נעמה פרס

התובע: גל יפת ת"ז 024413551

נגד

הנתבעת: רביבה וסיליה יו בע"מ ח"פ 514112002

### פסק דין

|    |  |
|----|--|
| 1  |  |
| 2  | בפני תביעה קטנה לתשלום פיצויים בסך 12,000 ₪, בגין הפרת הוראות החוק למניעת העישון       |
| 3  | במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, תשמ"ג-1983 (להלן: "החוק למניעת עישון") וכן בגין הפרת  |
| 4  | הוראות תקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים (קביעת שלטים), התשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות    |
| 5  | הגבלת העישון").  |
| 6  |  |
| 7  | בטרם אגש להכרעה, רואה אני חובה להתנצל בפני בעלי הדין על העיכוב שחל שמתן פסק הדין.      |
| 8  | הדבר נבע מעומס עבודה חריג שהיה מוטל על מותב זה, בתקופה האחרונה.                        |
| 9  |  |
| 10 | <b><u>הצדדים לתובענה</u></b>   |
| 11 | התובע ובני משפחתו הינם לקוחות של הנתבעת, אשר ביקשו לסעוד את ליבם, בבית העסק שבבעלות    |
| 12 | הנתבעת, בבוקר יום 13.7.12.   |
| 13 | הנתבעת הינה הבעלים של בית קפה- מסעדה, הממוקם במתחם G צמרת, ברחוב ניסים אלוני 10        |
| 14 | בתל אביב (להלן: "המסעדה").   |
| 15 |  |
| 16 | <b><u>עיקרי העובדות</u></b>  |
| 17 | ביום 13.7.12, בשעה 10:20 לערך, הגיע התובע למסעדה, כשהוא מלווה ברעייתו, אשר נמצאה       |
| 18 | בשבוע ה-31 להריונה, ובתם בת השלוש שנים וחדשיים. התובע ובני משפחתו לא הזמינו מקום       |
| 19 | במסעדה מבעוד מועד. במסעדה ישנם מקומות ישיבה פנימיים וחיצוניים (ראה תמונות מוגדלות      |
| 20 | שצילם התובע). אזור הישיבה הפנימי מהווה חלל אטום, והינו אסור כולו לעישון. אזור הישיבה   |
| 21 | החיצוני מחולק לשניים: מרפסת מקורה אטומה, התחומה בקירות ובתקרת זכוכית, בה אסור לעשן     |
| 22 | (להלן: "קוביית הזכוכית") ומרפסת פתוחה, מקורה בפרגולת ענק ובשמשיות, בה מותר לעשן (להלן: |
| 23 | "המרפסת הפתוחה"). במהלך השהייה במסעדה, התובע הבחין כי דלת הזכוכית המפרידה בין אזור     |
| 24 | המרפסת הפתוחה, בו מתירה הנתבעת לעשן, לחלקה הפנימי של המסעדה, פתוחה לרווחה, כל משך      |
| 25 | הזמן וזאת על מנת להקל על יציאתם וכניסתם של המלצרים מהמרפסת הפתוחה אל תוך שטח           |
| 26 | הפנימי של המסעדה. כן הבחין התובע, כי בכל שטח המסעדה, הן הפנימי הן החיצוני, לא נראו     |
| 27 | שלטים האוסרים על עישון, כפי שמחויבת הייתה הנתבעת להציב.                                |



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18324-10-12 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

- 1 לטענת התובע, צוות המסעדה הושיב אותו ואת בני משפחתו בשולחן הממוקם במרפסת הפתוחה של  
2 המסעדה, באזור בו מותר לעשן.
- 3  
4 משהסתבר לתובע ובני משפחתו, כי בעת שהותם במסעדה סועדים בשולחנות הסמוכים להם  
5 לקוחות המעשנים, הם ביקשו להלין על כך הן בפני הסועדים והן בפני צוות המסעדה. במקביל  
6 לניסיונות מתונים של צוות המסעדה להרחיק לקוח שעישן סיגר בסמוך לתובע ובני משפחתו, הובהר  
7 לתובע כי העישון מותר באזור זה של המסעדה וכי אין בכוונת הנתבעת לאסור את העישון.
- 8  
9 לתובע ובני משפחתו לא הוצע לעבור למקום ישיבה חלופי בקוביית הזכוכית ואף לא הוצע להם  
10 לעבור למקום ישיבה חלופי באזור הפנימי של המסעדה (התייחסותו של מר יובל גרבר, מנהל  
11 המשמרת במסעדה, לפיה הציע לבני המשפחה להיכנס לקוביית הזכוכית איננה נזכרת בכתב ההגנה  
12 ועל כן אינני מוצאת להסתמך עליה (ראו: עמוד 7, שורות 13 – 14 לפרוטוקול לעומת סעיף 10 לכתב  
13 ההגנה). וזו תמצית עדות התובע, בדיון מיום 4.2.13 :
- 14  
15 "עניין התביעה זה עישון במסעדה, בעת שאשתי הייתה בהריון. המסעדה מחולקת לשתי  
16 חלקים. ישבנו במרפסת שהיא חיצונית. למסעדה יש מקומות ישיבה בחלק המובנה הפנימי  
17 ומרפסת מקורה אטומה שיש דלת המפרידה. אנחנו ישבנו במרפסת הפתוחה שהייתה מקורה  
18 בסככות ענק שסוככות אחת על השנייה, כך שאין אוורור. יש גם מאוורר גדול שכיוונו אל  
19 פנים המסעדה, קרי, כל העשן... מדיניות הנתבעת היא לאפשר עישון בשתי המסעדות... בזמן  
20 הישיבה במרפסת היה איש שעישן לידנו כ-2 מ' סיגר. המרפסת החיצונית היא אזור עישון אך  
21 מבחינתי היא שטח ציבורי. לא ידענו שזה אזור למעשנים. היו מאפרות בחוף ועל  
22 השולחנות. פניתי לאדם שמעשן סיגר וביקשתי ממנו להפסיק לעשן, אך הוא טען שהוא קיבל  
23 אישור מהנתבעת לעשן. הוא היה כוחני בגישתו. העבירו אותו מספר שולחנות מאתנו. באו  
24 אלינו ונתנו לנו פיצוי של פחזניות. ביקשתי לעבור פנימה ואני טוען שהיו מקומות פנויים. אני  
25 טוען שעל פי החוק אסור לעשן במקום מקורה וצריך להיות פתחי אוורור. הנתבעת העדיפה  
26 את רווחת המעשנים ולא את רווחת משפחתי."
- 27  
28 וזה עיקר עדותו של התובע, בדיון מיום 12.3.14 :
- 29  
30 "הגשתי את התביעה כאן משום שאני אזרח קטן. עניינה של התביעה היא עישון כפוי בקרב  
31 ילדים ואשה בהריון. ביקשנו לשבת באזור שלא מעשנים והושיבו אותנו במרפסת בחוף. מי  
32 שהושיב אותנו זה יובל. אותו אדם שפניתי אליו. אנחנו הגענו פשוט למקום ואמרנו שאנחנו  
33 מעוניינים במיקום שלא מעשנים. במרפסת ראינו מאפרות ואנשים מעשנים. ניגשתי לאדם  
34 שראיתי שעישן ואמרתי לו שיש פה אישה הרה וילדה קטנה. ביקשתי ממנו להבין אותנו. הוא  
35 לא היה קשוב ודיבר בעזות מצח וגסות. פניתי לאחראי משמרת וביקשתי ממנו להעביר אותנו  
36 וגם ביקש מהאדם המעשן להפסיק. המעשן עבר למקום ממול והמשיך לעשן. כפיצוי הוציאו  
37 לנו פחזניות. נכנסתי פנימה וביקשתי מיובל, אמרתי לו שיש פה ילדה קטנה ואישה הרה  
38 וביקשתי שיעביר אותנו פנימה. הוא אמר שהמקומות מבפנים שמורים. אמר עוד שאנחנו  
39 יושבים במקום של מעשנים ואם אנחנו רוצים, שניקח את הרגליים ונצא משם. ... אני לא  
40 ידעתי שאני באזור המעשנים. על פי המחוקק אסור לעשן במקום שהוא מקורה ומהווה 25%  
41 מכלל שטח. אני מפנה את בית המשפט לסעד המבוקש. סכום התביעה מכיל 4 נפשות שנפגעו.  
42 אני תובע גם בעבור העובר. הסברתי כי מדיניות הנתבעת להעדיף את המעשנים. יש חוק לפיו  
43 אסור לעשן במקומות ציבוריים. הנתבעת אישרה את העישון שלא על פי החוק. כל מי שידע  
44 את החוק יודע שאסור לעשן איפה שישבנו. הנתבעת יכולה הייתה להשיב אותנו פנימה אך לא  
45 עשתה זאת".
- 46



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-12-18324-10 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

|    |   |
|----|---|
| 1  |   |
| 2  | <b>טענות התובע</b>  |
| 3  | התובע סבור, כי בהתנהלות זו של צוות המסעדה, התרשלה הנתבעת וכן הפרה שורה של חובות           |
| 4  | חקוקות:   |
| 5  |   |
| 6  | סעיף 1 לחוק למניעת עישון, קובע כי אסור לעשן במקום ציבורי. בתוספת לחוק למניעת עישון,       |
| 7  | הוגדרו המקומות הציבוריים בהם אסור לעשן. סעיף 11 לתוספת לחוק (אשר עודכן ונכנס לתוקף ב-     |
| 8  | 11 ביולי 2012), אוסר עישון בבית אוכל, לרבות בית קפה או מסעדה. מפאת חשיבות סעיף זה         |
| 9  | להמשך הדיון, אצטט אותו כלשונו:  |
| 10 |   |
| 11 | "מסעדה, מזנון, בית קפה, לרבות כל בית אוכל, בית משקה, מועדון, דיסקוטק או מקום אחר          |
| 12 | שבין עיסוקיו הגשת מזון או משקאות אחר (כולם להלן - בית אוכל), למעט חדר נפרד                |
| 13 | לחלוטין, אם קיים, שהוקצה לעישון בידי הנהלת בית האוכל במפורש, אם הוקצה, ובלבד              |
| 14 | שיש בו סידורי אורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של בית האוכל           |
| 15 | ושטחו אינו עולה על רבע של השטח הפתוח לציבור; הוראות פרט זה יחולו גם על אזור               |
| 16 | הנמצא מחוץ למבנה בית האוכל ומשמש אותו (להלן - אזור), למעט חלק של האזור שהוקצה             |
| 17 | לעישון בידי הנהלת בית האוכל, אם הוקצה, ובלבד שאותו חלק של האזור שהוקצה לעישון             |
| 18 | אינו מקורה בדרך כלשהי, ומתקיים לגביו אחד מאלה:  |
| 19 | (1) שטחו אינו עולה על 15 מ"ר; או  |
| 20 | (2) שטחו רציף ואינו עולה על רבע של שטח הישיבה מחוץ למבנה ושאר האזור שמור ללא              |
| 21 | מעשנים וסומן בבירור שהעישון בו אסור".   |
| 22 |   |
| 23 | התובע מוסיף וטוען, כי הנתבעת לא תלתה שלטים המורים על איסור עישון ובכך הפרה את הוראת       |
| 24 | סעיף 2(א) לחוק למניעת עישון ואת הוראות תקנות הגבלת עישון. וכה מורה סעיף 2(א) לחוק         |
| 25 | למניעת עישון:   |
| 26 |   |
| 27 | "המחזיק למעשה של מקום ציבורי כבעלים, כשוכר או בכל אופן אחר (להלן - המחזיק),               |
| 28 | למעט מעלית לנשיאת בני אדם בבית מגורים, יקבע בו שלטים המורים על איסור העישון,              |
| 29 | ויחזיקם במצב תקין".   |
| 30 |   |
| 31 | לטענת התובע, הנתבעת הפרה את חובתה, הקבועה בסעיף 2 לחוק למניעת עישון, לעשות כל שניתן       |
| 32 | למניעת עישון במסעדה.  |
| 33 |   |
| 34 | לדברי התובע, התרשלות הנתבעת, כמו גם הפרת החובות החקוקות מצידה, גרמו לו ולבני משפחתו,      |
| 35 | נזק פיזי, אשר התנגדו אליו בכל תוקף, מן הרגע שבו נכנסו למסעדה. ידוע זה מכבר כי עשן סיגריות |
| 36 | בכלל וסיגר בפרט, גורמים לנזקים פיזיים שונים. בנוסף, טוען התובע כי התנהלותה הקלוקלת של     |
| 37 | הנתבעת גרמה לו לבני משפחתו עגמת נפש רבה, כיוון שנאלץ לסעוד במסעדת הנתבעת כשעשן            |
| 38 | הסיגריות, ככלל, והסיגר בפרט, מיתמרים מכל עבר, בניגוד להוראות החוק למניעת עישון. התובע     |
| 39 | עותר להתחשב בפסיקת הפיצויים בממד ההרתעתי. ברי, כי עסקים רבים אינם חוששים מאימת            |
| 40 | הדין כיוון שבמאזן עלות- תועלת משתלם להם לא לאכוף את החוק למניעת עישון באופן ראוי. לאור    |



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-12-18324 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

|  |    |
|--|----|
| זאת, ראוי כי גובה הפיצוי יהווה משקל נגד לכדאיות ההפרה, על מנת שירתיע את הנתבעת מלהמשיך להפר את החוק באופן בוטה בשטח המסעדה.  | 1  |
|  | 2  |
|  | 3  |
| <b>טענות הנתבעת</b>  | 4  |
| הנתבעת טוענת, כי מונחת בפני בית המשפט תביעה קנטרנית, אשר הוגשה בחוסר תום לב. לדברי הנתבעת, מדובר בתביעה שנועדה לנגח אותה, לפגוע בשמה הטוב ומאחוריה אין בסיס משפטי מוצק. לטענת הנתבעת, ניתן לראות בתמונות שצירפה לכתב ההגנה (אשר לא ברור מתי צולמו) כי הפרגולה במרפסת הפתוחה בנויה ממספר קורות אלומיניום המונחות אחת ליד השנייה במרווחים גדולים ואינן מהוות מחסום בפני תנועת האוויר. כל מטרתן היא לנוי ולהקל על היושבים במרפסת הפתוחה מקרני השמש היוקדות, כפי שמשמשות גם השמשיות המצויות במקום. הנתבעת מוסיפה וטוענת, כי ניתן לראות בבירור מהתמונות כי המרפסת של המסעדה פתוחה לרווחה ופונה לרחוב. לכן, ברי, כי אין בעיה של תנועת אוויר והצטברות של עשן כתוצאה מהצבת הפרגולה והשמשיות. לפיכך, לא ניתן לראות במרפסת הפתוחה כמרפסת מקורה, כטענת התובע. לבסוף, טוענת הנתבעת, כי במסעדה ישנם שלטים המורים על איסור העישון בחלק החיצוני. וכה העיד בנדון זה, מר עמוס אפל, נציג הנתבעת:                 | 5  |
|  | 6  |
|  | 7  |
|  | 8  |
|  | 9  |
|  | 10 |
|  | 11 |
|  | 12 |
|  | 13 |
|  | 14 |
|  | 15 |
| "אנחנו מנהלים למעלה מ- 25 שנה עסקים בתחום שלנו, אנחנו עומדים בכל התקנים בכל השילוט ובכל הפרדות. יש לי רישוי עסקים וכך אני עובד. רישיון העסק אינו מתייחס לתנאי העישון. אנחנו מכבדים גם את החוק לעניין העישון. אני מכיר את החוק. לא התייעצתי במומחה אך אני יודע כי החוקים מאוד ברורים. התנאים מתקיימים בכל הסניפים שלנו. לא נדרש מומחה לטובת העניין כי החוקים פשוטים וברורים. יש במסעדה אזור פנימי וחיצוני מקורה שבהם אסור לעשן. במסעדה יש אזור חיצוני לא מקורה בו מותר העישון, לפי כל חוק. זה בערך 15 מטר וזה הרבה פחות מ- 25% משטח המסעדה. בוודאי שפקחים עוברים במקום. ... חד משמעית אין פה הפרה של החוק. לא בתחילת העניין ולא בסופו. הרבה מאוד פרטים אינם רלוונטיים. בסופו של דבר אין פה שום דבר ענייני שאני יוכל להתייחס אליו. כמו כן, הוצעה אלטרנטיבה לתובע אך היא לא התקבלה, לא ברור מדוע. ... מבחינתי עשינו כל מה שביכולתנו כולל להציע אלטרנטיבה. זה שהאלטרנטיבה לא התאימה, זה משהו אחר". | 16 |
|  | 17 |
|  | 18 |
|  | 19 |
|  | 20 |
|  | 21 |
|  | 22 |
|  | 23 |
|  | 24 |
|  | 25 |
|  | 26 |
|  | 27 |
| <b>מסגרת הדין</b>  | 28 |
| בתיק זה התקיימו שני דיונים, אחד בפני כבוד הרשם הבכיר אדי לכנר ואחד בפני ביני לביני, נקבע מועד לדיון, אליו לא התייצב התובע. על כן, ניתן פסק דין בהיעדר התייצבות התובע, הדוחה את התביעה. לאחר מכן, פסק הדין בוטל, לבקשתו של התובע, בכפוף לתשלום הוצאות לנתבעת ועדיה. במהלך הדיונים נשמעה עדותו של התובע. מטעם הנתבעת העידו, מר עמוס אפל ושני עובדי המסעדה במועד הרלוונטי – מר יובל גרבר ומר מידד דיין.   | 29 |
|  | 30 |
|  | 31 |
|  | 32 |
|  | 33 |
|  | 34 |
| <b>דיון ומסקנות</b>  | 35 |
| לאחר שלמדתי את טענות הצדדים, שמעתי את העדויות, ועיינתי במוצגים שהוגשו על ידי הצדדים, ובכלל זה, בתמונות מוגדלות של האזורים השונים במסעדה, אשר צולמו על ידי התובע, החלטתי כי יש לקבל את התביעה בחלקה.  | 36 |
|  | 37 |
|  | 38 |
|  | 39 |



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18324-10-12 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

- 1 תכליתו של החוק למניעת עישון, הוגדרה בסעיף 1א לחוק, כדלקמן: "מטרתו של חוק זה למנוע את
- 2 העישון במקומות ציבוריים ואת חשיפת הציבור לעישון, הגורמת למוות, למחלות ולנכות." עולה,
- 3 אפוא, כי מטרתו של החוק, למזער את החשיפה של הציבור לעישון במקומות ציבוריים ואת
- 4 הסיכונים הכרוכים בכך.
- 5 על פי החוק למניעת עישון, הכלל הינו, כי קיים איסור לעשן במקום ציבורי, דוגמת המסעדה.
- 6 סעיפים 2, 2א ו-2ב לחוק למניעת עישון, מחייבים את המחזיק של מקום ציבורי, וכזו היא הנתבעת,
- 7 לפקח ולעשות כל שניתן, למניעת העישון במקומות האסורים לכך, על פי התוספת לחוק. בין היתר,
- 8 מחויב המחזיק לפנות לאדם המעשן ולדרוש ממנו לחדול מהמעשה האסור ואף להתלונן בפני
- 9 המפקח, על פי הגדרתו בחוק, אודות ההפרה. כך גם מחויב המחזיק להימנע מלהציב מאפרה במקום
- 10 ציבורי שאין לעשן בו.
- 11
- 12 דרך האכיפה שנקבעה בחוק למניעת עישון הינה באמצעות הדין הפלילי. בנוסף, נפסק כי קיימת דרך
- 13 לאכיפה אזרחית (רע"א 9615/05 שמש נ' פוקצ'טה בע"מ, ניתן ביום 5.7.2006). בפסק הדין שמש,
- 14 הבהיר בית המשפט העליון, כי איטיותה וכבדותה של פעולת הרשויות, מצדיקה לפתוח פתח לאכיפה
- 15 אזרחית, באופן שבו האזרח המבקש לשמור על בריאותו ובריאות הציבור, יוכל להשפיע, בין היתר,
- 16 באמצעות הגשת תביעה בעילה של הפרת חובה חקוקה. עם זאת, נקבע בפסיקה, כי סמכות האזרח
- 17 לאכיפה אזרחית, אינה משתרעת על כל הפרה של החוק וכי אין מקום לניצול של החוק לשם הגשת
- 18 תביעות לתשלום בגין נזק, ללא הצדקה. ראה לעניין זה האמור בת"ק (ת"א) 5278-08-07 גל מוטיקה
- 19 נ' מוב - אינג קפה בע"מ ניתן ביום 16.9.08:
- 20
- 21 "אציין כי אני סבור כי חל בלבול אצל התובע והעד מטעמו בכל הקשור להבנתם את נושא
- 22 האכיפה האזרחית. תפקידם אינו להחליף את רשויות אכיפת החוק בכל הקשור ליישומן
- 23 הדווקני של הוראות החוק. אין זה מתפקידם של התובע והעד מטעמו, למדוד את גודל
- 24 השילוט ו/או את גודל השטח שיועד לעישון ומיקומו. עניינים אלה מצויים בגדר סמכותה של
- 25 הרשות ולא של התובע. יש מקום לאכיפה אזרחית אולם יש להגביל אכיפה זו לנסיבות
- 26 המקרה הספציפי, תוך הקפדה כי הוראות החוק לא ינוצלו להגשת תביעות לתשלום נזק ללא
- 27 הצדקה."
- 28
- 29 ומן הדין אל עובדות המקרה.
- 30
- 31 **האם המרפסת הפתוחה במסעדה, המשמשת כאזור מותר לעישון, מקיימת אחר דרישות החוק**
- 32 **למניעת עישון?**
- 33 על פי הוראות סעיף 11 לתוספת לחוק למניעת עישון, מסעדה יכולה לתחום אזור חיצוני בו העישון
- 34 מותר. אזור חיצוני כזה חייב לעמוד בשני תנאים מצטברים: האחד, האזור החיצוני איננו מקורה
- 35 בדרך כלשהי. השני, שטחו אינו עולה על 15 מ"ר או ששטחו רציף ואינו עולה על רבע של שטח
- 36 הישיבה מחוץ למבנה ושאר האזור שמור ללא מעשנים וסומן בבירור שהעישון בו אסור. בענייננו,
- 37 אין חולק, כי המרפסת הפתוחה, תוחמה על ידי הנתבעת, כאזור בו מותר לעשן. התובע טוען, כי
- 38 בעשות הנתבעת כן, היא פעלה שלא כחוק. לטענת התובע, אסור היה לנתבעת להתיר את העישון
- 39 במרפסת הפתוחה, משום שמרפסת זו הינה אזור מקורה ועל כן איננה עומדת בהוראות התוספת



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-12-18324 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

|    |  |
|----|--|
| 1  | לחוק. התובע מוסיף וטוען, כי המרפסת הפתוחה היא למעשה חלק מהמרחב החיצוני של הקניון ועל       |
| 2  | כן, כלל לא ניתן היה להקצות אזור המותר לעישון במתחם החיצוני של המסעדה.                      |
| 3  |  |
| 4  | לא מצאתי לקבל את טענות התובע בנדון זה. <u>ראשית</u> , לטעמי, המרפסת החיצונית בה ישבו התובע |
| 5  | ובני משפחתו, איננה מקורה. אף ממוצגיו של התובע, ניתן להתרשם, כי מעל חלק מהמתחם ישנן         |
| 6  | קורות במרווחים גדולים זו מזו ובחלק אחר נוספו שמשיות בד שהוצבו בסמוך זו לזו. התמונות        |
| 7  | מעידות באופן ברור, על כך, שאף בצירוף שני האלמנטים אין כדי להפוך את המרפסת החיצונית         |
| 8  | הפתוחה למתחם מקורה. לדעתי, יש לפרש את תנאי "היעדר הקירוי" באופן שקורות המוצבות             |
| 9  | במרווחים גדולים ושמשיות בד אווריריות לא ייחשבו כיוצרות את הקירוי הפוסל את האזור            |
| 10 | מלשמש כאזור "עישון". ברי, כי במחלוקת הפרשנית, האם פרגולה ושמשיות הצללה במרפסת              |
| 11 | הפתוחה, המשמשת כאזור המותר לעישון, מהווה בכלל קירוי בהתאם להוראות החוק, <b>על הרשות</b>    |
| 12 | <b>המקומית, כרשות אוכפת, לתת דעתה</b> . עמדת הרשות המקומית בנדון זה, לא הובאה בפני.        |
| 13 |  |
| 14 | <u>שנית</u> , אין ספק שהעשן מהווה מטרד. אולם במקרה דנא יש לדחות את טענת התובע. התובע ובני  |
| 15 | משפחתו בחרו לשבת באזור העישון, חרף סבלם והיות רעיית התובע בהריון. אני מקבלת את גרסת        |
| 16 | התובע, כי לכתחילה לא ידע כי מדובר באזור עישון. ברם, לאחר שהובהר לתובע כי האזור מוגדר       |
| 17 | כאזור עישון, חלה עליו החובה להקטין את נזקיו. כך למשל, התובע ובני משפחתו יכלו למנוע את      |
| 18 | הסבל שלפי הטענה נגרם להם, על ידי עזיבת בית הקפה, במידה ולא היה בנמצא, באותה עת, מקום       |
| 19 | פנוי באזורים אחרים במסעדה, בהם אסור העישון. התובע ובני משפחתו בחרו להמשיך לשבת             |
| 20 | ולסעוד במקומם במסעדה, ומשכך לא הקטינו את הנזק לו טענו.                                     |
| 21 |  |
| 22 | <u>שלישית</u> , אין חולק, כי שטח המרפסת הפתוחה, הינו שטח רציף, המופרד מהחלק החיצוני השמור  |
| 23 | ללא מעשנים בדלת זכוכית. היינו, קיימת בבית הקפה חלופה חיצונית שהינה נפרדת ובה העישון        |
| 24 | אסור – קוביית הזכוכית. על כן, לא ניתן לומר שהנתבעת הייתה מנועה מלהקצות שטח באזור           |
| 25 | החיצוני של בית הקפה בו יותר העישון. אינני נדרשת להכריע אם הנתבעת עמדה בדרישה להקצות        |
| 26 | אזור בגודל מסוים מכיוון שלא הוכחה כל חריגה וכזאת אף לא נטענה. אין בטענת התובע אשר נסבה     |
| 27 | על הפרת הדין על ידי הנתבעת בהקצאת שטח עישון הגדול מהמותר, בכדי ליצור לתובע זכות תביעה      |
| 28 | במישור האזרחי הואיל והיא חורגת מגבול האכיפה האזרחית ואכיפתה מסורה לרשויות האכיפה.          |
| 29 | בהתאם לפסיקה שהזכרתי לעיל, אין זה תפקידו של בית המשפט במסגרת האכיפה האזרחית לבחון          |
| 30 | את הדקויות הכרוכות בקיום החוק ולהחליף במישור זה את תפקיד הרשות האוכפת. כמובן שאין          |
| 31 | באמור לגרוע מזכות התובע להלין בפני הרשויות על ההפרה הנתענת.                                |
| 32 |  |
| 33 | <b>האם ביום 13.7.12 הוצבו במסעדה שלטים המורים על איסור עישון, כפי הדרישות הקבועות</b>      |
| 34 | <b>בתקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים (קביעת שלטים), תשמ"ד-1984?</b>                     |
| 35 | על שאלה זו הנני משיבה בשלילה.  |



## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-12-18324 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

- 1 הנתבעת לא הניחה בפניי כל תשתית ראייתית המצביעה על כך, שביום האירוע, באזורים בהם  
2 העישון אסור במסעדה, הוצבו שלטים כנדרש על פי תקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים  
3 (קביעת שלטים), תשמ"ד-1984.  
4
- 5 מנהל המשמרת במועד הרלבנטי, מר יובל גרבר, העיד בהקשר זה:  
6  
7 **"יש אזור פנימי שלא מעשנים בו, יש אזור קוביית זכוכית שגם שם לא מעשנים ויש אזור חיצוני**  
8 **שם כן מעשנים. אני חושב שיש שם שלט. ביום האירוע אני לא זוכר עם היה".**  
9
- 10 חשוב לציין, כי דוגמאות השלטים שהוגשו כמוצגים על ידי הנתבעת, אינם עונים על דרישות התוכן  
11 והצורה הקבועות בתקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים (קביעת שלטים), תשמ"ד-1984.  
12  
13 אני קובעת, על כן, כי ביום 13.7.12, הפרה הנתבעת את חובתה החוקית להציב שלטים במסעדה  
14 האוסרים את העישון בה.  
15
- 16 **האם ניתן לטעון כי קיימת זליגה של תוצרי העישון לאזורים אחרים במסעדה בהם העישון אסור?**  
17 אני משיבה על שאלה זו בחיוב. על פי התמונות שצירף התובע לכתב התביעה, הדלת המפרידה בין  
18 המרפסת הפתוחה, בה מותר לעשן, לבין חלל המסעדה הפנימי הינה פתוחה במרבית הזמן, על מנת  
19 לאפשר תנועה סדירה של מלצרים ואנשי צוות המסעדה. מצב בו לא קיימת הפרדה הרמטית בין  
20 האזור בו מותר לעשן לאזור בו אסור לעשן מאיין ופוגם במטרת החוק למניעת עישון.  
21
- 22 **האם הנתבעת פעלה בשקידה סבירה וראויה לאפשר לתובע ולבני משפחתו לשבת באחד האזורים**  
23 **בהם אסור לעשן?**
- 24 לא הוכח לי ולא שוכנעתי כי לא ניתן היה למקם את התובע ובני משפחתו, ביום 13.7.12 בשעה  
25 10:20 לערך, באזור הפנימי של המסעדה או בקוביית הזכוכית. בעניין זה אני מקבלת את גרסת  
26 התובע, לפיה הוא ובני משפחתו ביקשו לשבת במתחם הפנימי של המסעדה או בקוביית הזכוכית,  
27 אך נענו בשלילה, מן הטעם שאין מקום פנוי. הנתבעת לא הציגה לעיוני כל ראיה ו/או מסמך  
28 המלמדים כי לא ניתן היה למקם את התובע ובני משפחתו באחד השולחנות בחלק הפנימי במסעדה,  
29 ולו לפרק זמן קצר, עד שיתפנה מקום פנוי בקוביית הזכוכית במסעדה.  
30
- 31 **שאלת גובה הפיצויים המגיעים לתובע ולבני משפחתו**
- 32 התובע הפנה בכתב התביעה לפסק דין שונים הדנים בהפרות שונות של החוק למניעת עישון. אולם,  
33 לא ניתן לגזור גזירה שווה בין המקרה שלפניי ובין הדוגמאות מהפסיקה המובאות על ידי התובע.  
34 בכל המקרים שזכרו על ידי התובע, הפר בית העסק את הוראות החוק באופן ברור ובוטה. כך  
35 למשל, הותר ללקוחות לעשן באזורים פנימיים של בית העסק, במקום בו אסור לעשן ולעיתים  
36 ההפרה נעשתה אף אם נתלו שלטים המורים על האיסור. בכל המקרים הנתבעים לא פעלו על פי  
37 חובתם למנוע את הפרת החוק ולהפסיק את העישון האסור, על אף שהוכח כי קמה להם חובה  
38 לעשות כן. בענייננו, הפרה הנתבעת את הוראות החוק למניעת עישון, באופן מינורי. יחד עם זאת,





## בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18324-10-12 יפת נ' רביבה וסיליה יו בע"מ

- 1 בשים לב לכך שהמחוקק ביקש לתת ביטוי נורמטיבי לנורמות בתחום הבריאות, בגדרי תרבות  
2 שירות, אין להקל בכך ראש. על יסוד האמור לעיל, שוכנעתי כי יש לקבל את התביעה בחלקה  
3 ולפסוק לתובע פיצוי בשל הפרת הוראות החוק למניעת עישון, וזאת על דרך האומדנה.  
4
- 5 **סוף דבר**
- 6 בהתחשב במכלול הנסיבות ותוך עריכת איזון מידתי בין כלל האינטרסים ובין היתר בהתחשב  
7 בעובדה, שדובר באירוע חד פעמי, סבורה אני כי פיצוי בסך של 3,000 ₪ יהא הולם בנסיבות העניין.  
8  
9 על יסוד האמור לעיל, הריני מקבלת את התביעה בחלקה ומורה לנתבעת לשלם לתובע סך של 3,000  
10 ₪. התשלום יבוצע בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק-הדין, אחרת - יישא הסכום האמור הפרשי  
11 הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.  
12  
13 בנוסף, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע, תוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין, הוצאות משפט  
14 בסך של 900 ₪. בסכום ההוצאות לקחתי בחשבון את עלות הפקת תמונות מוגדלות של המסעדה,  
15 בה נשא התובע, החזר אגרת משפט, חלק יחסי, והוצאות הדיונים.  
16  
17
- 18 **ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.**  
19 **המזכירות תואיל לשלוח העתק פסק דין זה לצדדים באמצעות פקיד מסירות.**  
20 **התמונות המוגדלות יימסרו לתובע אישית, בבית המשפט, על ידי מזכיר בית המשפט.**  
21 **ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.**  
22

נעמה פרס, רשמת בכירה

- 23  
24  
25  
26